

[Ministeren for kulturelle anliggender.] arbejdspladserne. Det, der virker drivende her, er jo ikke mindst, at det er blevet skik på næsten alle arbejdspladser, hvor det er muligt, at lytte til radiomusik.

Jeg hørte det ærede medlem hr. Arne Bertelsen tale om, at han tvivlede: jeg tvivler, altså er jeg til. Det gamle filosofiske ord kom til ny værdighed, og denne tvivl omfatter forhåbentlig også det ærede medlems eget parti og dets meninger.

Med det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen var jeg enig i én ting, nemlig i den hyldelse, der blev givet statsradiofoniens stab af medarbejdere. Der er, synes jeg, grund til at sætte en streg under den tanke, der her fik luft. Der ydes et virkelig fremragende og værdifuldt arbejde på dette meget, meget brede felt af opgaver inden for radiofonien, og jeg kan ikke med mine øjne se, at nogen konkurrence over for statsradiofonien skulle være nødvendig. Jeg synes, at man med åbent sind spejder ud efter alle opgavefelter og søger at inddække dem bedst muligt, og jeg synes, man gør det overordentlig godt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hanne Budtz): Det synes, som om de to regeringspartiers ordførere ikke helt har læst vort lovforslag grundigt nok, men det er måske, fordi det er så kort, så gør man mindre ud af det. Selv efter at jeg var fremkommet med mine bemærkninger, gik de to ordførere ud fra — og det var åbenbart med stor skuffelse — at det, der fortrinsvis interesserede forslagsstillerne, var forholdet til fællesmarkedet, og man advarede meget imod at tale om næringsfrihed, ytringsfrihed, frihed i æteren o. s. v. Jeg ved ikke af, at nogen af forslagsstillerne overhovedet har bragt disse emner på bane her i dag. Vi har netop ønsket at komme med et forslag i nøje sammenhæng med det foregående, og vi har ønsket at være med til at bringe orden i æteren.

Jeg synes i øvrigt, det ærede medlem hr. K. B. Andersen sagde en meget interessant ting, nemlig at hvis der virkelig var mulighed for flere sendere, kunne man også tale om vort forslag. Det vil jeg da huske, for jeg går ud fra, at vi i udvalget vil få meget nøje oplysninger om, hvorvidt der virkelig skulle være mulighed for flere

private sendere, og så er der, forstår jeg, en mulighed for, at vi kan lede tanken over i retning af vort forslag i stedet for det foregående forslag.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen var bange for, hvem der skulle få indflydelse på en eventuel privat sender eller flere private sendere; dertil kan jeg kun sige, som jeg sagde før, at vi har foreslået en koncessionsordning. Det er i høj grad en tillidssag, og dermed kan jeg svare også det ærede medlem hr. Helge Larsen, der spurgte, om det var vor tanke med forslaget at legalisere Radio Mercur. Vi har netop vist denne regering den tillid at sige, at vi vil overlade den til enhver tid siddende minister — det er jo den praksis, man nu engang må arbejde efter — at finde ud af, hvorledes og til hvem koncession skulle udstedes.

Jeg vil dog advare imod, således som også den højtærede minister fik lejlighed til forleden dag under fjernsynsudsendelsen — og det ærede medlem hr. K. B. Andersen var også inde på det for lidt siden — at man straks skal til at tale om arbejderbevægelsen, henholdsvis Arbejdernes Oplysningsforbund. Det er jo ikke noget nyt biografbevillingssystem, vi tænker på her.

Hvad angår spørgsmålet om reklame i Danmarks radio, som jeg slet ikke var inde på, fandt det ærede medlem hr. K. B. Andersen alligevel lejlighed til at komme med et meget langt indlæg herom. Jeg går ud fra, at det må være en diskussion, han har ført med ministeren for kulturelle anliggender, det kan i hvert fald ikke være med mig — jeg vil ikke have reklame i Danmarks radio eller i fjernsynet — men det kan de to herrer jo så fortsætte med.

Af det ærede medlem hr. Morten Langes bemærkninger erindrer jeg mest, at han talte om de mange lyttere til den private sender, der var på kravlegårdsniveauet. Jeg ville ikke udtale en sådan foragt for den store del af den danske befolkning, der med stor glæde lytter til denne lette musik i det daglige. Lad dog folk lytte til, hvad de har lyst til; de lytter vel, fordi de synes, det er hyggeligt og rart.

Men hensyn til melodiradioen og spørgsmålet om monoopolet vil jeg gerne understrege, at vi er af den opfattelse, at kan